

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 20. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 27. februar 2015

Tidspunkt: Kl. 8.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Jacob Lund (S), Helge Vagn Jakobsen (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V) og Karsten Lauritzen (V).

Desuden deltog: Beskæftigelsesminister Henrik Dam Kristensen, minister for børn, ligestilling, integration og sociale forhold Manu Sareen, justitsminister Mette Frederiksen, uddannelses- og forskningsminister Sofie Carsten Nielsen, klima-, energi- og bygningsminister Rasmus Helveg og miljøminister Kirsten Brosbøl.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3374 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 9. marts 2015

Beskæftigelsesministeren forelagde pkt. 1a, 1b, 3 og 4. Socialministeren forelagde pkt. 1c og 2. Pkt. 5 var delt ressort.

1. Europæisk semester 2015: Bidrag til Det Europæiske Råd 19.-20. marts 2015

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3374 – bilag 1 (samlenotat side 3)

a) Prioriteter for handling inden for beskæftigelses- og socialpolitikker: politisk guidance i 2015

I. Udkast til rådskonklusioner om den årlige vækstreddegørelse og den fælles beskæftigelsesrapport

– *Vedtagelse*

KOM (2014) 0902

KOM (2014) 0902 – bilag 1 (regeringens notat om det europæiske semester og den årlige vækstundersøgelse 2015)

EU-note (14) – E 8 (note af 3/12-14 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om

varslingsmekanismen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 285 (fortroligt) (side 351, samråd vedr.

Kommissions vækstanalyse for 2015)

II. Udkast til den fælles beskæftigelsesrapport

– *Vedtagelse*

KOM (2014) 0906

Beskæftigelsesministeren: Jeg vil primært orientere om det dagsordenspunkt, der vedrører en politisk drøftelse om det europæiske semester 2015.

Som I ved, er semesteret en årlig cyklus. På rådsmødet i december præsenterede Kommissionen den årlige vækstreddegørelse og den fælles beskæftigelsesrapport. De to rapporter udgør som altid starten på det europæiske semester. Vi er nu nået til at skulle vedtage både selve beskæftigelsesrapporten og rådskonklusioner om vækstreddegørelsen.

Rådskonklusionerne fremhæver, at forbedringen af økonomien i EU desværre går langsommere end forventet. Selv om arbejdsløsheden synes at være stabiliseret, er der fortsat 24,4 millioner arbejdsløse i EU. En stor del af disse er unge og langtidsledige. Altså er den europæiske ungeledighed fortsat uacceptabelt høj, og langtidsledigheden er fortsat stigende. Med dette bagtæppe er budskaberne i rådskonklusionerne bl.a.

- at vi i EU skal bevare fokus på at bekæmpe langtidsledigheden og ungeledigheden,
- at der skal skabes flere og bedre jobs, og at incitamenterne til arbejde skal øges,
- og endelig skal der fokus på opbygning af kompetencer og på brug af erhvervsuddannelser. Vi skal arbejde for at lette overgangen mellem uddannelse og arbejde, og vi skal modvirke, at unge forlader uddannelsessystemet for tidligt.

Det er budskaber, der flugter fint med regeringens linje, og som vi kan bakke fuldt op om.

b) (Evt.) Forslag til rådsbeslutning om beskæftigelsesretningslinjerne

– *Præsentation ved Kommissionen*

Beskæftigelsesministeren: Som led i semesteret fremlægger Kommissionen hvert år forslag til rådsbeslutning om retningslinjer for medlemslandenes beskæftigelsespolitikker for 2015. Lige nu er det imidlertid ikke helt klart, hvorvidt der kommer forslag om nye retningslinjer i tide til at behandle på EPSCO-mødet den 9. marts. Vi har indtryk af, at den nye Kommission lige skal finde sine ben at stå på, og derfor må vi væbne os lidt med tålmodighed.

c) SPC rapport om den sociale situation i EU

– *Vedtagelse af nøglebudskaber*

Socialministeren: Rapporten fra Komiteen for Social Beskyttelse (SPC) kortlægger den sociale situation i EU. Rapporten fremhæver ungdomsarbejdsløshed og langtidsløshed som to væsentlige udfordringer for at skabe vækst i EU. Det noteres dog samtidig, at situationen har stabiliseret sig og ikke er for nedadgående. Rapporten fremhæver også, at EU fortsat ikke gør fremskridt i at opnå sit 2020-mål for fattigdomsbekæmpelse. Fattigdomstallet er således steget med 4,8 millioner personer siden 2008.

I nøglebudskaberne fremhæves bl.a. følgende:

- Den økonomiske krise og følgerne deraf lægger pres på de sociale beskyttelsessystemer.
- Pres kommer der også fra den demografiske udvikling i EU, hvor der kommer flere ældre og færre i den erhvervsaktive alder.
- Derfor er der brug for effektive sociale beskyttelsessystemer, der støtter alle, der har behov for det.

Regeringen er positiv over for de foreslåede nøglebudskaber.

2. Sociale beskyttelsessystemer i EU: Finansielle arrangementer og effektiviteten ved allokering af ressourcer

– Vedtagelse af nøglebudskaber

Rådsmøde 3374 – bilag 1 (sammenotat side 7)

Socialministeren: Det næste punkt ligger tematisk tæt op ad det forrige. Således har Komiteen for Social Beskyttelse sammen med Kommissionen udarbejdet nøglebudskaber til en rapport om tendenser og udfordringer for de sociale beskyttelsessystemer i Europa. Det sker også i dette tilfælde på baggrund af den fortsatte økonomiske krise og stigende demografiske udfordringer. Nøglebudskaberne indeholder en række retningslinjer for den fortsatte effektivisering af de sociale beskyttelsessystemer i EU. I nøglebudskaberne fremhæves bl.a. følgende:

- De sociale beskyttelsessystemer i EU er under pres grundet høj arbejdsløshed og stigende demografiske udfordringer.
- Der er derfor behov for økonomisk effektivisering.
- De eksisterende systemer bør reformeres med fokus på social investering for at modvirke yderligere pres.
- Forebyggelse og aktivering er vigtige elementer til at bevare en effektiv arbejdsstyrke.

Rapporten og nøglebudskaberne indgår i arbejdet med de nationale reformprogrammer, som medlemslandene sender til Kommissionen i marts/april.

Regeringen er positiv over for de foreslåede nøglebudskaber.

Nikolaj Villumsen sagde, at Europas 4,8 millioner fattige kaldte på eftertanke. Den nye græske regering taler om en humanitær katastrofe, fordi folk mangler basal adgang til medicin og fødevarer, efter man har skåret massivt på velfærdssystemet. Hvorfor mente man stadig, at den demografiske udvikling er det store problem? Det var jo snarere arbejdspladser end arbejdskraft, der mangler.

Socialministeren gentog, at rapporten peger på, at den langsigtede udfordring, som man også ser mange steder i Sydøstasien, USA osv., er, at man står over for nogle meget store ældreårge.

Nikolaj Villumsen spurgte, om det reelt var det største problem, nu hvor man står med 26 mio. arbejdsløse. Besparelser på velfærden har skabt 4,8 mio. fattige. De lande, der har været hårdest ramt af krisen, har skåret ned på bl.a. børnehaver, hvad der får fødselstallet til at falde. Samtidig udvandrer den unge, veluddannede del af befolkningen. Han opfordrede til at lave et realitetstjek på rapportens konklusioner.

Socialministeren var enig i, at det var en problemstilling, der skulle adresseres. Han refererede bare til, at der er fremtidige udfordringer med hensyn til den demografiske udvikling.

3. Rådskonklusioner om inklusive arbejdsmarkeder

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3374 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Beskæftigelsesministeren behandlede punkterne 3-5 under et.

4. Rådskonklusioner om strategisk ramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2014-2020

– *Vedtagelse*

KOM (2014) 0032

Rådsmøde 3374 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Beskæftigelsesministeren behandlede punkterne 3-5 under et.

5. Forslag til rådsbeslutning om etablering af beskæftigelseskomiteen og ophævelse af beslutning 2000/98/EC

Forslag til rådsbeslutning om etablering af Komiteen for Social Beskyttelse og ophævelse af beslutning 2014/689/EC

– *Generel indstilling*

Rådsmøde 3374 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Beskæftigelsesministeren: Afslutningsvis kan jeg nævne, at der ud over 2020-punktet er to sæt rådskonklusioner til vedtagelse. Det ene omhandler arbejdsmiljøindsatsen og det andet handler om inkluderende arbejdsmarkeder, som det lettiske formandskab har som tema. Begge rådskonklusioner flugter med den danske regeringspolitik og ventes vedtaget uden videre debat på Rådsmødet.

Socialministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Eventuelt

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Siden sidst

Ministrene havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3376 (retlige og indre anliggender) den 12.-13. marts 2015

Justitsministeren ville forelægge punkterne 1 og 2 til orientering, mens punkterne 4 og 8 var til forhandlingsoplæg.

Ministeren havde i øvrigt medbragt sagkyndige personer inden for datasikkerhed, der ville kunne besvare udvalgets tekniske spørgsmål.

1. Håndtering af migrationsstrømme

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2013) 0869

Rådsmøde 3376 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (14) – bilag 268 (side 280, senest behandlet i EUU 28/11-15)

Justitsministeren: Migrationsstrømme er ved at være et fast punkt på vores rådsmøder. Som I ved, har vi heftige problemer, især ved Middelhavet, men også andre steder, hvor meget store grupper af mennesker kommer ind over den ydre europæiske grænse. På rådsmødet i oktober blev der vedtaget rådskonklusioner om håndtering af migrationsstrømme. Forventningen til det kommende møde er, at Kommissionen og Udenrigstjenesten vil orientere om arbejdet med at udmønte disse rådskonklusioner i konkret handling. Herudover forventer jeg, at der bliver en mere generel drøftelse. Normalt oplever man et fald i antallet af migranter hen over vinteren. Denne tendens har været mindre udtalt i år, hvilket kan hænge sammen med, at der er et historisk højt antal flygtninge, men der er også noget, der tyder på, at det fortsatte store antal indrejsende hænger sammen med, at menneskesmuglerne er blevet endnu mere kyniske og hårdhændede. Vi kan se, at både de bliver ringere, og derfor er det selvfølgelig uhyre vigtigt, at vi på europæisk plan tager diskussionen. Det er afgørende, at både Europol, Frontex og EASO blive bedre til samarbejde og udveksle oplysninger. Det er også vigtigt at fortsætte Khartoumprocessen, som er et nyt samarbejde om bekæmpelse af menneskesmugling mellem EU og landene langs migrationsruterne fra Afrikas Horn.

Med det store migrationspres bliver vi også nødt til at anerkende, at nogle frontlinjemedlemsstater – altså landene i syd – står i en uhyre svær situation. På den ene side er det vigtigt, at vi anerkender problemet og gør, hvad vi kan, for at bidrage til, at de bliver løst. På den anden side er det vigtigt, at vi holder fast i de retlige rammer. Alle EU-landene har jo en forpligtelse til at gøre, hvad de kan, for at Schengens ydre grænser bliver sikret. Som også nævnt tidligere er det vigtigt, at vores grundlæggende asylregler bliver overholdt.

Lisbeth Bech Poulsen var enig i, at de retlige rammer skal respekteres, men det medfører problemer for landene i Sydeuropa. Dublinforordningen er under pres, og det ser ikke ud til, at flygtningestrømmene bliver reduceret i de kommende år. Sammenholdt med den økonomiske krise gør det, at der er forfærdelige forhold i nogle modtagerlande, som ikke

er i stand til at overholde de fælles regler. Det kan og skal man kritisere dem for, men man er også nødt til at tænke over, hvordan man kan fordele byrderne i et europæisk fællesskab.

Justitsministeren mente ikke, det nytter noget at sige, at de sydlige modtagerlande selv må klare det. Det ændrer dog ikke ved, at reglerne skal overholdes, og at det er modtagerlandets forpligtelse at sørge for, at der f.eks. bliver taget fingeraftryk. Dialogen havde haft en positiv effekt, og det mente ministeren også var den rigtige måde at gøre det på. Det er en balancegang mellem på den ene side at insistere på, at landene er forpligtet til at følge reglerne, og på den anden side at anerkende, at det ikke er nemt. Udvalget havde jo selv besøgt Italien og set, at presset var heftigt. Når det handlede om en mere langsigtet diskussion om asylpolitik, mente hun, at regeringen og Socialistisk Folkeparti var uenige. Regeringen var ikke tilhænger af et fælles asylsystem.

2. Terrorbekæmpelse udenlandske krigere og hjemvendte: implementering af nye tiltag

– *Præsentation og/eller orienterende debat*

Rådsmøde 3376 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Justitsministeren: Det er klart, at jeg kommer til at spille en særlig rolle på mødet. Desværre har en række europæiske lande i den senere tid været under angreb. Det er noget, der berører os alle i en rådskonstellation, hvor vi sidder med problemerne så tæt på. Der er ingen tvivl om, at angrebene i Paris og i København kommer til at præge diskussionen.

Det lettiske formandskab lægger op til en drøftelse af, hvordan vi kan følge op på den erklæring, som stats- og regeringscheferne lavede på mødet den 12. februar 2015. Der skal også følges op på en fælles erklæring fra det uformelle rådsmøde i Riga den 29.-30. januar 2015. Tanken er at lave en konkret køreplan for, hvordan vi kommer videre. Udkastet er endnu ikke udsendt, så jeg kan ikke sige noget om det. Men det forholder sig altså sådan, at regeringscheferne har talt, og nu skal vi have planen foldet ud.

Det siger sig selv, at vi fra dansk side bakker fuldt op om stats- og regeringschefserklæringen. Også her berører man det PNR-system, som vi forhåbentlig snart kan forhandle videre med Europa-Parlamentet om. Fra dansk side har vi skubbet på for, at forhandlingerne kan gå i gang. Jeg kan forstå, at der er ved at være opblødning i Europa-Parlamentet, og det er også på tide. Vi har ventet længe, og jeg håber, at vi i løbet af 2015 kommer tættere på rigtige forhandlinger. Det er område, hvor Danmark er forberedt. Derfor er vi som udgangspunkt ikke omfattet af et europæisk PNR-direktiv, men som nogen ved, har vi som en del af regeringens terrorkpakke foreslået, at vi skal i gang med at etablere et nationalt PNR-system. Vores tanke er at designe det på en sådan måde, at vi kan samkøre vores danske PNR-system med det kommende europæiske. Det betyder altså, at vi fra dansk side ikke venter på, at det europæiske kommer på plads, for det kan desværre tage noget tid.

Jakob Ellemann-Jensen fremhævede, at hele registersagen var forhalet i Europa-Parlamentet, og at Danmark er ramt af et retsforhold og dermed ikke sidder med ved forhandlingsbordet. Risikerer man, at de andre lande også når at komme med nationale systemer? Og hvordan sikrer man så, at de forskellige nationale systemer kan fungere sammen?

Derudover ville han gerne vide, om der var noget nyt om fælles strafferetlige rammer for udenlandske krigere og primært Syrienskrigere.

Justitsministeren svarede, at PNR-systemet som bekendt var forsinket, men at hun håbede, at den aktuelle terrordiskussion er med til at skubbe på i Europa-Parlamentet. Hendes bekymring gik på, at der, fra Europa-Parlamentet flytter på sig, til de opnår enighed med Rådet og til den faktiske etablering af et funktionsdygtigt europæisk PNR-system, vil gå en rum tid. I den danske PNR-sag mangler man hjemmel til at kunne udveksle alle

oplysninger mellem SKAT og politiet – bl.a. i Københavns lufthavn – og det vil man have etableret nu. Ministeren mente ikke, at nationale PNR-systemer vil være til skade for det fælleseuropæiske, idet sidstnævnte bygger på en harmonisering af de nationale systemer. Et land med overvejelser om et nationalt system har også det europæiske system for øje. Ministeren mente i øvrigt, at Danmark ikke er det eneste land, der tænker i en samkøringsproces.

Justitsministeren tilføjede, at man diskuterede flere forskellige varianter af fælles strafretlige rammer for udenlandske krigere. Hvorvidt der var helt konkrete ideer på bordet, ville hun besvare skriftligt.

3. Rådets beslutning om den fulde anvendelse af Schengenreglerne i Bulgarien og Rumænien

– *Vedtagelse/status*

Rådsmøde 3376 – bilag 1 (sammenotat side 11)

EUU alm. del (10) – bilag 421 (henvendelse af 20/5-11 fra det rumænske parlament vedr. deltagelse i Schengen)

EUU alm. del (10) – bilag 416 (åbent brev til regeringen fra danske MEP'ere vedr. Rumæniens og Bulgariens tiltræden af Schengensamarbejdet)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 274 (side 816, behandlet i EUU 22/2-13)

EUU alm. del (11) – bilag 8 (FO, Forhandlingsoplæg forelagt på møde i Statsministeriet 19/9-11)

Justitsministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt, men besvarede spørgsmål fra udvalget.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, hvor længe det mandat vedrørende Schengen, der var blevet givet i 2011 i forbindelse med regeringsdannelsen og dermed almindeligt kaos, gælder. Det var måske mere et spørgsmål til formanden, men vidste ministeren, om det skulle fornyes på et tidspunkt? Og er det afhængigt af udviklingen eller af en tidshorison?

Justitsministeren bekræftede, at mandatgivningen havde fundet sted flere år forinden. Hun måtte være ham svar skyldig, for hun vidste ikke, om der er tradition for at forny mandater i sager, der strækker sig over så lang tid.

Formanden sagde, at der, så vidt hun vidste, ikke er en udløbsdato på et mandat. Hun kendte til flere eksempler på mandater, der havde strakt sig over meget lang tid. Emnet var dog relevant og hørte hjemme under udvalgets aktuelle diskussion om tidspunkter for forhandlingsoplæg. Hun havde modtaget et svar fra regeringen i den sag, men havde bare ikke nået at bearbejdet det. Formanden varslede et nyt underudvalgsmøde, så man kan tage diskussionen om, hvorvidt mandater altid rækker langt ud i fremtiden, eller om man skal tage højde for, at der kan ske ændringer og dermed få sagerne forelagt igen.

FO 4. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse)

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2012) 0011

Rådsmøde 3376 – bilag 1 (samlenotat side 20)

KOM (2012) 0011 – svar på spørgsmål 4

KOM (2012) 0011 – svar på spørgsmål 5

KOM (2012) 0011 – svar på spørgsmål 6

KOM (2012) 0011 – svar på spørgsmål 7

KOM (2012) 0011 – svar på spørgsmål 8

EU-note (11) – E 28 (note af 19/3-12 om nye regler for databeskyttelse i EU)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 268 (side 262, senest behandlet i EEU 28/11-14)

Justitsministeren: Sagen her forelægger jeg med henblik på forhandlingsoplæg, og derfor kommer jeg til at være noget mere detaljeret i min gennemgang.

Det er forventningen, at enigheden, som skal opnås på rådsmødet, vil omfatte forslaget kapitel 2 om generelle principper for behandling af personoplysninger og de dele af forslaget, der vedrører tilsynsmyndighederne - herunder tilsynsmyndighedernes samarbejde og den såkaldte one stop shop-mekanisme (kapitel 6, 7 og dele af kapitel 8). Udvalgets formand har fået en god idé til den videre håndtering af sagen, som hun næsten selv skal have lov til at uddybe. Jeg har allerede tilsluttet mig den.

Forslagets kapitel 2 er et vigtigt kapitel, som bl.a. indeholder generelle behandlingsprincipper og behandlingsregler. Det bygger på samme systematik, som vi kender det fra det gældende direktiv fra 1995, og som vi også kender det fra persondataloven.

Artikel 5 indeholder nogle generelle principper, som skal være opfyldt ved alle former for behandling af personoplysninger. De skal være lovlige, rimelige og gennemsigtige for den registrerede, ligesom personoplysninger kun må indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke senere må gøres til genstand for behandling, som er uforenelig med disse formål. Ud over at opfylde de generelle principper skal behandling af personoplysninger have et behandlingsgrundlag.

Som vi også kender det fra persondataloven, sondres der i forslaget mellem almindelige personoplysninger og særlige kategorier af personoplysninger, dvs. følsomme personoplysninger. Behandlingen af de følsomme personoplysninger er – ligesom det er tilfældet i dag – underlagt strengere betingelser end behandlingen af almindelige personoplysninger.

Behandlingsgrundlagene er indeholdt i artikel 6. Det fremgår bl.a., at personoplysninger kan behandles, såfremt den registrerede har givet entydigt samtykke, eller hvis behandlingen er nødvendig for overholdelse af en retlig forpligtelse, som gælder for den dataansvarlige.

Behandlingsgrundlagene i artikel 6 svarer i store træk til artikel 7 i det gældende direktiv, som er implementeret i persondatalovens paragraf 6. Der lægges således ikke op til væsentlige ændringer på dette punkt.

I artikel 9 opregnes udtømmende, hvilke oplysninger der kan anses for at være følsomme. Det svarer til opregningen i det gældende direktiv, dog bortset fra at oplysninger om genetiske forhold er tilføjet. Artikel 9 indebærer, at behandling af eksempelvis oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund er underlagt strengere betingelser end behandlingen af eksempelvis oplysning om navn, fødselsdato og nationalitet. Udgangspunktet er – ligesom i dag – at behandling af følsomme oplysninger er forbudt, medmindre behandlingen er tilladt i forordningen. Behandling kan bl.a. finde sted, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til en sådan behandling, eller hvis behandlingen er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser i tilfælde, hvor den pågældende ikke fysisk eller juridisk er i stand til at give sit samtykke. Heller ikke i forhold til artikel 9 lægges der op til væsentlige ændringer i forhold til gældende ret.

Artikel 7 vedrører betingelserne for anvendelse af samtykke som behandlingsgrundlag. Forordningen lægger op til en mere detaljeret regulering af samtykke som behandlingsgrundlag i forhold til det, som vi kender i dag. Det fremgår bl.a., at et samtykke ikke kan danne grundlag for en behandling i et konkret tilfælde, såfremt der er en klar skævhed mellem den registrerede og den dataansvarlige, og at denne skævhed gør det usandsynligt, at samtykket er givet frivilligt i alle forhold i den specifikke situation

Endelig indeholder kapitel 2 en bestemmelse om behandling af oplysninger om straffedomme, lovovertrædelser og tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger. Behandling af disse oplysninger kan alene finde sted, hvis det sker enten under kontrol af en offentlig myndighed, eller såfremt denne behandling er autoriseret i EU-lovgivning eller i national lovgivning, som sikrer fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Bestemmelsen svarer i store træk til det, som følger af det gældende direktiv.

FO Helt overordnet har vi fra dansk side – i overensstemmelse med det forhandlingsmandat, som blev givet her i udvalget i november 2013 – bl.a. arbejdet for, at behandlingsreglerne bedre afspejler den afvejning, der skal ske mellem hensynet til beskyttelse af den registrerede og hensynet til, at behandling af personoplysninger er nødvendig for stort set alle samfundsforhold. Danmark har også arbejdet for, at offentlige myndigheder ligesom i dag får mulighed for at anvende interesseafvejningsreglen i artikel 6, stk. 1, litra f, som behandlingsgrundlag. Danmark har også lagt vægt på, at kravene til samtykke ikke bliver for restriktive.

Helt overordnet set er det Justitsministeriets vurdering, at vi samlet set kan være tilfredse med udformningen af kapitel 2, som i høj grad er en videreførelse af det, der

allerede er gældende ret. Med hensyn til samtykke har Danmark arbejdet for, at forordningen ikke indeholdt en så detaljeret regulering, men man vurderer altså, at forhandlingsresultatet er tilfredsstillende.

Ud over kapitel 2 lægges der som nævnt op til, at der skal opnås enighed om de dele af forslaget, der vedrører tilsynsmyndighederne, herunder tilsynsmyndighedernes samarbejde og den såkaldte one stop shop-mekanisme. Forordningsforslaget bygger på det udgangspunkt, at en tilsynsmyndighed er kompetent på sin egen medlemsstats område. Dette udgangspunkt modificeres dog netop af one stop shop-mekanismen. Mekanismen har, som I ved, været en af de store knaster og har været drøftet på flere rådsmøder. Mekanismen går i hovedtræk ud på, at der i visse sager af grænseoverskridende karakter forudsættes et samarbejde blandt tilsynsmyndighederne med henblik på at opnå enighed om en afgørelse. Der, hvor man ikke kan opnå det, bliver sagen henvist til Det Europæiske Databeskyttelsesråd, som oprettes ved forordningen, og som vil være sammensat af repræsentanter fra de 28 medlemsstaters tilsynsmyndigheder. EDPB vil kunne træffe afgørelse i sagen med to tredjedels flertal. Afgørelsen vil være bindende. Den afgørelse, som tilsynsmyndighederne bliver enige om, eller den afgørelse, som træffes af EDPB, skal vedtages af den nationale tilsynsmyndighed, før den har virkning i den pågældende medlemsstat.

Udover one stop shop-mekanismen indeholder forordningen også en betydeligt mere detaljeret opregning af tilsynsmyndighedernes opgaver og beføjelser end det, vi kender fra det tidligere direktiv. Det følger dog stadig i hovedtræk gældende ret.

I forhandlingerne af de dele af forslaget, som vedrører tilsynsmyndighederne, har vi fra dansk side lagt afgørende vægt på, at one stop shop-mekanismen blev udformet på en måde, der kan rummes inden for grundlovens rammer. Det betyder, at man fra dansk side har lagt afgørende vægt på, at andre landes tilsynsmyndigheder ikke skal kunne træffe afgørelser med direkte virkning for borgere og virksomheder i Danmark. Derudover skal mekanismen selvfølgelig kunne fungere i praksis. Det er lykkedes at sikre, at one stop shop-mekanismen er udformet på en måde, der kunne rummes inden for grundlovens rammer. Til gengæld er ordningen blevet meget tung og bureaukratisk, men der afviger den ikke fra andre EU-mekanismer – desværre.

Sammenfattende finder Justitsministeriet, at Danmark har opnået det bedst mulige forhandlingsresultat. Det er derfor Justitsministeriets anbefaling, at Danmark støtter den enighed, som der lægges op til på rådsmødet. Og det er det jeg håber på udvalgets opbakning til.

Jeg skal afslutningsvis understrege, at den endelige udgave af teksten endnu ikke er udstedt. Det er først rådsmøde om 14 dage, og når vi tager mandat nu, skyldes det den mødefri uge 10. Den endelige tekst kan selvfølgelig afvige, men som den foreligger nu, er det vores anbefaling, at vi opfordrer til enighed.

Formanden ville gerne være forvisset om, at udvalget ville blive orienteret, hvis der skete en udvikling i teksten om databaseskyttelse – det var der mulighed for det på det kommende europaudvalgsmøde den 9. marts 2015. Hun havde dagen forinden talt med ministeren om muligheden for et statusnotat, så udvalget kan få et overblik i en teknisk kompliceret sag og følge med i fremdriften i forhandlingerne. Det ville være nyttigt.

Lisbeth Bech Poulsen spurgte, om regeringen var imod en fælles tilsynsmyndighed, der har mulighed for at træffe bindende afgørelser for danske virksomheder, eller om regeringen kun er imod, hvis andre nationale myndigheder får mulighed for at træffe bindende afgørelser for danske virksomheder. Ministeren havde gjort rede for visse bekymringer, men det var en god idé med en fælles tilsynsmyndighed, så længe man sikrer, at grundloven overholdes og danske borgeres retssikkerhed respekteres. Som det er nu, er det f.eks. meget svært at få prøvet sin sag over for et udenlandsk firma i et andet land. Kunne ministeren oplyse, hvilke danske særregler regeringen eventuelt ønskede videreført i en ny forordning?

Nikolaj Villumsen syntes det lød fornuftigt med et statusnotat. Han var ikke tvivl om, at forordningens ændringer ville medføre meget bedre retssikkerhed og beskyttelse af data for borgerne. Enhedslisten støttede mandatet og var enig med regeringen i, at det bør være et direktiv frem for en forordning, og i, at one stop shop-princippet ikke må medføre, at udenlandske myndigheder kan træffende afgørelser med bindende virkning for borgere og virksomheder i Danmark. Der skulle også gøres noget ved det store antal delegerede retsakter. Modsat regeringen var Enhedslisten ikke kritisk over for udstedelsen af administrative bøder.

Jakob Ellemann-Jensen mente også, det ville være gavnligt med en mere teknisk orientering i en meget kompliceret sag. Han påpegede, at Danmark går ind for registerforskning og er meget dygtig til det. Hvordan stod det til med den? Hvad skal der til af samtykkeerklæringer, og hvad med personfølsomme oplysninger?

Justitsministeren sagde, at registerforskning betyder meget for et land som Danmark. Navnlig på sundhedsområdet er det uhyre vigtigt at fastholde det, hvilket man da også vurderede muligt. Det havde ministeren også fremhævet, sidst hun tog mandat i sagen, og hende bekendt var intet ændret.

Justitsministeren takkede Enhedslisten for opbakningen til mandatet. Hun havde talt med formanden om, at det var svært at bevare overblikket over datasikkerhedsforslagene: Hvad var der givet mandat til? Hvilke udeståender var der? Hun bekræftede, at hun ville sørge for, at der blev udarbejdet en tidslinjeoversigt over sagens gang for hvert rådsmøde. Hvis der var behov for en mere teknisk gennemgang, kunne det også arrangeres.

Carsten Madsen, kontorchef i Justitsministeriet, sagde, at det ikke helt var en fælles tilsynsmyndighed, der var tale om. Systemet bygger som udgangspunkt på de nationale tilsynsmyndigheder, som har kompetence i det enkelte land. Man har lavet nogle regler, der forsøger at tage højde for, at der er behandlinger, der foregår i flere forskellige lande,

og man har ønsket, at virksomheder primært kun skal mødes af én hovedansvarlig tilsynsmyndighed. De siger, der går til denne hovedansvarlige europæiske tilsynsmyndighed, er dem, hvor de nationale tilsynsmyndigheder ikke har kunnet blive enige om, hvad hovedtilsynsmyndighedens afgørelse skal være. De berørte tilsynsmyndigheder i andre lande bliver altså hørt om den afgørelse, som hovedtilsynsmyndigheden skal træffe, og hvis de ikke kan blive enige, kommer det op på europæisk plan, hvor der bliver truffet en bindende afgørelse for tilsynsmyndighederne. Men forhold mellem virksomheder og borgere behandles stadig hos de nationale tilsynsmyndigheder.

Lisbeth Bech Poulsen gentog sit spørgsmål om, hvorvidt regeringen er imod en fælles tilsynsmulighed med mulighed for at træffe bindende afgørelser for danske virksomheder, eller om den kun er imod, hvis andre nationale myndigheder får mulighed for at træffe bindende afgørelser for danske virksomheder.

Justitsministeren svarede, at man forholdt sig til det, der lå på bordet i stedet for at starte med at forestille sig en anden model. Derfor kommer regeringen heller ikke til at tage stilling til, om man skal gøre det på en anden måde, når vurderingen er, at resultatet vil komme til at ligge inden for de nuværende rammer.

Lisbeth Bech Poulsen spurgte, hvad det nuværende direktivs danske særregler, som bl.a. LO refererede til i høringssvaret, gik ud på.

Carsten Madsen, kontorchef i Justitsministeriet, svarede, at der er en række regler i Danmark, der fraviger persondatalovens generelle regler. Det var væsentligt for Danmark at opretholde muligheden for nationale regler, bl.a. hvad angår mulighederne for at foretage databehandlinger, grænser for behandlinger, også i betragtning af at det er en forordning, hvor der som udgangspunkt ikke er mulighed for at fastsætte nationale regler. På det sidste møde havde man netop diskuteret dette. Fra dansk side havde man fremført, at det var et spørgsmål om fleksibilitet. Det var regeringens vurdering, at de muligheder for fleksibilitet, der nu forelå, var de bedst opnåelige.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Liberal Alliance havde ytret sig imod det i en skriftlig melding forud for udvalgs-mødet.

5. Forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (EPPO)

– *Orienterende debat*

KOM (2013) 0534

Rådsmøde 3376 – bilag 1 (samlenotat side 117)

KOM (2013) 0534 – bilag 1 (brev af 12/11-13 fra Kommissionen om begrundede udtalelser om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed)

KOM (2013) 0534 – bilag 2 (korrespondance af hhv. 14/3-14 og 2/4-14 mellem det britiske overhus og Kommissionen om Kommissionens håndtering af det "gule kort")

KOM (2013) 0534 – bilag 3 (Det hollandske Repræsentanternes Hus' positionspapir af om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed)

KOM (2013) 0534 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 268 (side 271, senest behandlet i EUU 28/11-14)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om foreløbig retshjælp til mistænkte eller tiltalte, der frihedsberøves, og retshjælp i sager angående europæiske arrestordrer*

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0824

Rådsmøde 3376 – bilag 1 (samlenotat side 147)

KOM (2013) 0824 – spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 268 (side 276, senest behandlet i EUU 28/11-14)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust)

– *Generel indstilling*

KOM (2013) 0535

Rådsmøde 3376 – bilag 1 (samlenotat side 157)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 268 (side 274, senest behandlet i EUU 28/11-14)

EUU alm. del (13) – bilag 51 (side 10, behandlet i EUU 4/10-13)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO 8. Forslag til forordning om fremme af den frie bevægelighed for borgere og virksomheder gennem en forenkling af accepten af visse offentlige dokumenter i Den Europæiske Union og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2013) 0228

Rådsmøde 3376 – bilag 1 (samlenotat side 175)

EUU alm. del (14) – bilag 268 (side 278, senest behandlet i EUU 28/11-14)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 8 omhandler et forslag til forordning om fritagelse for legalisering af visse offentlige dokumenter. Jeg nævner sagen med henblik på forhandlingsoplæg. Forslaget er ikke omfattet af retsforbeholdet. Formålet med forslaget er at forenkle processen for anerkendelse af offentlige dokumenter i Den Europæiske Union og dermed at fremme den frie bevægelighed for borgerne. Forslaget indfører en pligt for myndighederne i medlemsstaterne til at acceptere visse offentlige dokumenter udstedt af andre medlemsstater, uden at dokumenterne er legaliserede. En legalisering er en officiel bekræftelse på, at underskriften på et offentligt dokument er ægte. Det er dokumenter, der vedrører fødsel, død, navn, adoption, opholdssted, bopæl, statsborgerskab etc. – altså nogle ret afgørende ting. Forslaget vedrører dog ikke anerkendelse af indholdet af offentlige dokumenter.

Hvis en dansk myndighed har mistanke om, at et dokument ikke er ægte, giver forordningen mulighed for, at den danske myndighed kan kontakte den udstedende myndighed og få bekræftet ægtheden af dokumentet. Som retstilstanden er i dag, er det apostillekonventionen om afskaffelse af kravet om legalisering af udenlandske offentlige dokumenter, der anvendes af størstedelen af EU-landene, selv om konventionen ikke er et EU-instrument. Ifølge apostillekonventionen kan der i forhold til dokumenter, der officielt er bekræftet i overensstemmelse med konventionens regler, ikke stilles yderligere krav om legalisering, når det fremlægges i en anden stat, der har tiltrådt konventionen.

Forordningsforslaget, som skal behandles på rådsmødet, om fritagelse for legalisering har været under forhandling siden juni 2013 og blev senest behandlet på RIA-rådsmødet i december 2014. Der er opbakning fra de fleste medlemsstater. Det har dog været svært at blive enige om, hvilke dokumenter der skal være omfattet af forordningen. Anvendelsesområdet for forordningen er blevet indskrænket væsentligt i forhold til Kommissionens oprindelige forslag, og dokumenter vedrørende f.eks. selskaber er ikke længere omfattet.

Under forhandlingerne har man på et mere teknisk plan drøftet den foreliggende EU-retspraksis og har på den baggrund forsøgt at tilpasse forordningen således, at der i forordningsteksten redegøres nærmere for forholdet mellem forordningsforslaget og den konvention, der bruges i dag. Det har til formål at undgå, at EU får enekompetence i forhold til at gøre indsigelser mod tredjelandes tiltrædelse af apostillekonventionen, men det vil i sidste ende være op til EU-Domstolen at afgøre.

Fra dansk side er man overordnet positivt indstillet over for forslaget til forordning. Det handler om at lette de administrative byrder for borgere og virksomheder. Danmark kan støtte, at der i forordningsteksten redegøres for forholdet mellem forordningen og apostillekonventionen. Det skal i den forbindelse være klart for borgeren, at han eller hun ikke behøver en påtegning på et dokument, der er omfattet af forordningen, når han eller hun rejser til en anden medlemsstat.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at vi på det kommende rådsmøde fra dansk side tilkendegiver

- at Danmark støtter initiativer, der bidrager til at lette de administrative byrder for borgere og virksomheder i EU med henblik på at fremme den frie bevægelighed og de økonomiske aktiviteter i EU
- at Danmark generelt set er positivt indstillet over for forslaget.

Nikolaj Villumsen sagde, at Enhedslisten bakkede op om forhandlingsoplægget.

Jakob Ellemann-Jensen var glad for, at regeringen var positiv. Apostillepåtegninger og legalisering er noget, eksportvirksomheder bruger meget tid på, når danske dokumenter skal godkendes i udlandet.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

9. Grækenlands nationale handlingsplan for asyl og indvandring

– *Statusorientering*

Rådsmøde 3376 – bilag 2 (supplerende samlenotat)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (14) – bilag 59 (side 1283, senest behandlet i EUIU 3/10-14
(ingen omtale)

EUU alm. del (12) – bilag 443 (side 1315, behandlet i EUU 31/5-13)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

10. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

11. Siden sidst

Justitsministeren: Selv om Europol-forslaget ikke er på dagsordenen for rådsmødet, vil jeg kort orientere om status over forslaget, da det har udvalgets interesse. Status er ikke så positiv, forstået på den måde, at der stadig ikke er den store fremdrift i forhandlingerne. Derfor vurderer man, at den tidligst kan afsluttes til sommer. Jeg tør ikke spå om, hvorvidt det kan lade sig gøre. Herefter vil der formentlig være en overgangsperiode, indtil det nye Europol er oppe at køre. Det er noget, som ikke har været drøftet af hverken medlemsstaterne eller af Europa-Parlamentet.

Regeringen mener, at det er fantastisk vigtigt for dansk politi, at Danmark kan deltage fuldt ud i Europols arbejde. Derfor foreslår vi, som I ved, at omdanne retsforbeholdet til en tilvalgsordning. Det er regeringens forventning, at det nye Europol ikke er oppe at køre inden folkeafstemningen om retsforbeholdet. Det er sagt med en vis usikkerhed, fordi man ikke kender til forhandlingshastigheden, men som forhandlingerne skrider frem, er det ikke vores forventning. For dem af os, der mener, at man skal vælge en tilvalgsordning, er det godt nyt, for det betyder, at der ikke bliver et slip. Men jeg kan ikke love det.

Formanden takkede ministeren for orienteringen om Europol. Det var meget nyttigt med løbende opdateringer.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3371 (konkurrenceevne - forskningsdelen) den 3. marts 2015

Uddannelsesministeren sagde, at der var to punkter på rådsmødedagsordenen angående forskning. Dem ville hun forelægge til orientering, og afslutningsvis ville hun kort orientere om EU-Domstolens dom i Martenssagen.

1. Oparbejdelse af stærke og bæredygtige sammenhænge mellem tiltag, som støtter innovation og tiltag, som styrker Europas vækstpotentiale inden for det europæiske forskningsrum

Meddelelse fra Kommissionen om den årlige vækstundersøgelse 2015

– *Præsentation ved Kommissionen - politisk drøftelse*

KOM (2014) 0902

Rådsmøde 3371 – bilag 3 (sammenfatning side 2)

KOM (2014) 0902 – bilag 1 (regeringens notat om det europæiske semester og den årlige vækstundersøgelse 2015)

EU-note (14) – E 8 (note af 3/12-14 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om varslingsmekanismen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 285 (fortroligt dtfo.ft.dk) (side 351, lukket samråd 5/12-14 om Kommissionens vækstanalyse 2015)

EUU alm. del (14) – bilag 286 (side 372, senest behandlet i EUU 5/12-14)

Uddannelsesministeren: Under det første punkt skal vi drøfte forsknings-, innovations- og uddannelsespolitik med afsæt i Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2015. Den vækstundersøgelse blev fremlagt i november sidste og indleder som sædvanlig det europæiske semester. Vækstundersøgelsen drøftes nu i de forskellige rådsformationer.

Forskning og innovation står fortsat højt på den europæiske dagsorden, og Kommissionens vækstundersøgelse peger på vigtigheden af væksthæmmede investeringer og rammebetingelser inden for forskning, innovation og uddannelse for at holde fokus på en holdbar vækst i EU. Kommissionen opfordrer til fortsatte offentlige og private investeringer og understreger herunder betydningen af et gunstigt investeringsklima for at fremme erhvervsinvesteringer i forskning og innovation samt understøtte det, som er billedet på en stor del af Europa, nemlig de voksende og innovative SMV'er. Det kan vi fra dansk side kun bakke op. Vi fastholder også et meget højt investeringsniveau og opfylder – desværre som et af de få EU-lande - målsætningen om at bruge 3 pct. af BNP på forskning og innovation. Regeringen har også løbende søsat en række initiativer, der fastholder det høje ambitionsniveau på forsknings- og innovationsområdet. Et eksempel er etableringen af Danmarks Innovationsfond sidste år og herunder løbende lancering af en række samfundspartnerskaber og en styrket indsats i forhold til SMV'erne.

Det er også værd at fremhæve Horisont 2020 og hjemtagsmålsætning på 2,5 pct. Danmark er også medvært for det, man kan kalde den største og mest avancerede fælleseuropæiske forskningsfacilitet, nemlig European Spallation Source (ESS).

Kommissionens årlige vækstundersøgelse skal i år ses i sammenhæng med Kommissionens investeringsplan fra november sidste år. Som en del af denne plan har Kommissionen foreslået oprettelsen af Junckerplanen, eller som det mere korrekt hedder: Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, EFSI. Sigtet med investeringsplanen og herunder fonden er på baggrund af garantier at mobilisere op til 315 mia. euro i nye europæiske investeringer i 2015-17. Det har udvalget formodentlig fået forelagt i en anden sammenhæng. Forslaget omfatter, at Horisont 2020 bidrager med 2,7 mia. euro til EU-garantien, og regeringen og jeg har selvfølgelig fokus på, at indsatsen tilgodeser vidensøkonomien og dermed også den langsigtede, bæredygtige konkurrenceevne.

Investeringsplanen forhandles, som udvalget sikkert ved, i regi af Økofin, men det lettiske formandskab ønsker, at vi også skal have en drøftelse af, hvorledes vi får mobiliseret flere private investeringer ind i det europæiske forsknings- og innovationssystem.

2. Udfoldelse af Europas digitale potentiale: hurtigere og mere innovation gennem åben, netværksbaseret og dataintensiv forskning

Meddelelse fra Kommissionen: Hen imod en blomstrende datadrevne økonomi

– *Politisk drøftelse*

KOM (2014) 0442

Rådsmøde 3371 – bilag 3 (samlenotat side 5)

Uddannelsesministeren: Under det andet punkt skal vi drøfte de forsknings- og innovationsmæssige aspekter af den datadrevne økonomi på baggrund af en meddelelse fra den tidligere Kommission. Heri fokuserer man bl.a. på tættere samarbejde på tværs af grænser om deling af data og muligheden for mere ensartet regulering og politikudvikling, når det kommer til databeskyttelse og datasikkerhed. Det er to ret vigtige emner, der går på tværs af de forskellige rådsformationer

I oktober 2013 efterspurgte Det Europæiske Råd de rette rammebetingelser for en datadrevne økonomi i Europa, og temaet forventes at være på dagsordenen for topmødet i juni måned. Kommissionen forventes forud herfor – formodentlig i maj måned – at offentliggøre en strategi om det digitale indre marked og senere på året en handlingsplan for den datadrevne økonomi.

Data betragtes som drivkraften og grundlaget for fremtidens økonomi, men af meddelelsen fremgår blandt andet, at kun to ud af tyve virksomheder, der forbedrer liv og tjener penge på data, er europæiske. Den positive udlægning ville være, at der er et meget stort europæisk potentiale til at løse nogle af vor tids største samfundsudfordringer ved udnyttelse af de digitale muligheder optimalt, herunder også udnyttelsen af Big Data.

Big data kan medvirke til at forbedre vores livskvalitet, skabe vækst og styrke vores demokrati og borgernes inddragelse. Og derfor er det vigtigt at fokusere på og påvirke fremtidens big data-samfund gennem forskning og uddannelse. Vi er selv som borgere, forbrugere og virksomheder medproducenter af data gennem vores brug af sociale medier, offentlige myndigheder, strekkoder i supermarkederne, mobiltelefoner, betalingskort m.m. En central udfordring i den sammenhæng er bl.a. håndtering af sikkerheds- og privatlivs spørgsmål. Denne rådsformation skal spille ind i forhold til de forskningsmæssige aspekter.

Danmark kan bryste sig af at være førende i verden inden for forskningsområdet big data og særlig den del, der relaterer til genetisk data - bioinformatik - men også mere generelt til håndtering af biologisk, kemisk, geografisk og geologisk data. Der er Danmark meget stærkt. Samtidig er Danmark kendetegnet ved en høj grad af dataregistrering, og vi har meget detaljerede registre inden for sundheds- og socialområdet samt meget store og veldokumenterede biobanker, som er anerkendt på internationalt forskningsniveau. Danmark har altså en meget stærk position i forhold til udnyttelse af big data-potentialet, og vi har derfor interesse i at deltage aktivt i debatten. Innovationsfonden har i rækken af innovationspartnerskaber fra det såkaldte INNO+-katalog netop opslået et samfundspartner-

skab, som hedder Smart Society baseret på udnyttelse af big data. Fristen for ansøgninger er ultimo april i år.

I en europæisk kontekst skal den politiske drøftelse på rådsmødet spille ind til udviklingen af den europæiske digitale økonomi, og der forventes vedtaget rådskonklusioner herom på rådsmødet i maj måned. Jeg vender tilbage til udvalget herom til den tid.

3. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Siden sidst

Uddannelsesministeren: Som nævnt vil jeg kort orientere om EU-Domstolens netop afsagte dom inden for studiestøtteområdet. Som jeg tidligere skriftligt har orienteret udvalget om, afsagde EU-Domstolen i går dom i Martenssagen. Sagen omhandler også studiestøtteområdet, og jeg har orienteret udvalget skriftligt. Over de senere år har EU-Domstolen afsagt en række domme i sager om bopælskrav i forbindelse med studiestøtte til uddannelse i udlandet. Denne sag behandler samme spørgsmål.

Som bekendt har Danmark allerede tilpasset SU-reglerne på baggrund af disse domme. Det betyder, at kravet om bopæl i Danmark i 2 af de sidste 10 år er suppleret med en række andre måder at vise sin tilknytning til Danmark på. Det kan f.eks. være skolegang i Danmark i en betydelig periode.

Dommen faldt i går, så det er endnu for tidligt at sige noget om de eventuelle konsekvenser for de danske SU-regler. Regeringen vil gennemgå dommens præmisser med henblik på at foretage en nærmere vurdering.

Nikolaj Villumsen opfordrede til, at regeringens gennemgang af konsekvenserne for SU'en sendes til udvalget.

Uddannelsesministeren svarede, at gennemgangen automatisk ville blive sendt til forsknings- og innovationsudvalget og til ordføreren på området, og at det også sagtens kunne sendes til Europaudvalget.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3372 (transport, telekommunikation og energi – energi) den 5. marts 2015

Klima- og energiministeren ville forelægge en strategi for energiunionen til forhandlingsoplæg og sagen om energiinfrastruktur til orientering.

1. Energiinfrastruktur: udvikling og prioriteter

– *Præsentation fra Kommissionen - Politisk drøftelse*

KOM (2015) 0082

Rådsmøde 3372 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Klima- og energiministeren: På energirådsmødet den 5. marts vil der være en politisk drøftelse af udbygningen med energiinfrastruktur i Europa. Drøftelse vil ske på baggrund af Kommissionens meddelelse om status for at opnå minimum 10 pct. interkonnektivitet på elområdet i 2020. Kommissionen offentliggjorde i onsdags sin meddelelse herom som en del af strategien om Energiunionen.

Spørgsmålet om energiinfrastruktur står højt på den europæiske dagsorden. Udbygningen af en velfungerende energiinfrastruktur er helt centralt for omstillingen til en lavemissionsøkonomi med 100 procent vedvarende energi i 2050. Den spiller en vigtig rolle i at fremme den fulde udvikling af det indre energimarked og forbedre forsyningssikkerheden.

Konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 23.-24. oktober 2014 om udbygning med infrastruktur understreger dette. Konklusionerne understreger yderligere, at der vil blive taget hastende forholdsregler for at opnå et minimum af 10 pct. interkonnektivitet på elområdet inden 2020. Det blev konkluderet, at Kommissionen jævnligt skal rapportere til Det Europæiske Råd om udviklingen med det formål at opnå et mål på 15 procent i 2030. Jeg kan måske indskyde, at vi i Danmark balancerer omkring 100 pct., så det er ikke påtrængende for os.

Kommissionens nye meddelelse gør status i forhold til at opnå målet om 10 procent interkonnektivitet på elområdet. Den konkluderer, at en række medlemsstater, heriblandt de baltiske lande samt Spanien og Portugal, ligger under målsætningen, men at de fleste af landene kan nå målet gennem implementering af de nuværende PCI-infrastrukturprojekter og det, der hedder projekter af fælles interesse. Derudover peger Kommissionen på, at fuld implementering af EU's infrastrukturforordning, effektiv anvendelse af EU's finansielle instrumenter og styrket regionalt samarbejde bør være centrale redskaber til at accelerere udbygningen af energiinfrastruktur.

På energirådsmødet skal vi drøfte, hvilke redskaber EU bør fokusere på for effektivt at forbinde vores energimarkeder gennem udbygning af energiinfrastruktur. Drøftelserne vil især fokusere på, hvordan regionalt samarbejde kan være med til at facilitere, at vi når

målet på 10 pct. interkonnektivitet på elområdet, og hvordan EU's finansieringsinstrumenter kan være med til at forbedre investeringsklimaet for infrastrukturprojekter.

Regeringen støtter den fortsatte udbygning af tilstrækkelige el- og gasforbindelser mellem EU's medlemsstater for at sikre et fuldt integreret og velfungerende indre marked, øge forsynings sikkerheden og fremme integration af vedvarende energi. I den forbindelse er det ligeledes vigtigt, at kapaciteten på elforbindelserne mellem landene står fuldt til rådighed for elmarkedet, så der ikke opbygges flaskehalse rundt omkring i Europa.

Regeringen lægger vægt på, at infrastrukturudbygningen primært skal finde sted på et markedsdrevet grundlag og i overensstemmelse med infrastrukturforordningen fra 2013. I henhold til denne udvælges PCI-projekter af regionale fora på baggrund af en fælles cost-benefitanalyse for at sikre, at der hverken over- eller underinvesteres i energiinfrastruktur.

Endelig lægger regeringen vægt på at fremme regionalt samarbejde om el- og gasinfrastruktur. Det har vi gennem mange år gode erfaringer med i nordisk sammenhæng. I år er det 100 år siden, vi lagde det første elkabel til Sverige. I de senere år har der udviklet sig et bredere samarbejde i Nordeuropa. Vi finder, at det er en vigtig forudsætning for at kunne gennemføre målsætningen om øget anvendelse af vedvarende energi, velintegrerede markeder og sikring af forsynings sikkerheden.

Lisbeth Bech Poulsen sagde, at rapporten fra IPCC illustrerede alvoren bag forslaget. Det var vigtigt at få udbygget nettet på tværs af grænserne, også for indførelsen af smart grid. EU-finansieringen var vigtig for landenes opbakning, og hastigheden burde øges.

FO 2. Energiunionen

– *Præsentation fra Kommissionen - Udveksling af synspunkter*

KOM (2015) 0080

Rådsmøde 3372 – bilag 1 (samlenotat side 6)

EU-note (14) – E 14 (EU-note af 26/2-15 om EU's energiunion)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Den første sag er det, der i daglig tale kaldes energiunionen, men hvis fulde og rammende titel lyder: "En modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik". Jeg forelægger sagen til forhandlingsoplæg.

På energirådsmødet den 5. marts er der lagt op til en udveksling af synspunkter om den strategi og handlingsplan for etablering af en energiunion, som Kommissionen fremlagde i onsdags. Det forventes, at Det Europæiske Råd skal behandle strategien på mødet den 19.-20. marts 2015. Visionen om at etablere en energiunion er et af den nye Kommissions helt store strategiske projekter. Projektet ledes af Kommissionens næstformand, Maroš Šefčovič, i tæt samarbejde med resten af Kommissionen. Energiunionen er bygget op omkring fem gensidigt afhængige og forstærkende dimensioner med overskrifterne:

- 1) energiforsyningsikkerhed
- 2) et fuldt integreret indre energimarked
- 3) reduktion af energiforbruget via energieffektivitet
- 4) reduktion af CO₂
- 5) forskning, innovation og konkurrenceevne.

Strategien for energiunionen ledsages af en handlingsplan med tiltag og forslag, som skal udvikles og behandles over de næste 5 år. Energiunionen sigter på en større koordinering og integrering af energi- og klimapolitikken på EU-plan og en langt højere grad af koordinering med relevante politikområder som handel, relationer til tredjelande, landbrug, transport og mange flere.

Danmark og hele EU's energipolitik står i øjeblikket over for nogle store udfordringer med krav til nye måder at producere, transportere og forbruge energi på. Måden, hvorpå landene omkring os vælger at indrette deres energimarkeder, og hvad der beslutes på EU-plan, påvirker det danske handlerum. Danmark er en lille åben økonomi i det regionale elmarked – og er derfor næsten altid pristager fra vores store nabolande. Danmark har naturligvis en interesse i at kunne påvirke de beslutninger, der skal træffes om energisystemerne og -markederne, både i forhold til vores nabolande og i forhold til EU. Derfor har vi også en interesse i, at der sker en større koordinering og integrering af energipolitikken i EU-regi.

Danmark er allerede tæt integreret i omverdenen gennem bl.a. Nord Pool Spot og har gode erfaringer hermed. Tæt regional elmarkedsintegrering er derfor ikke nyt for os, heller ikke i EU-regi. Et større regionalt og europæisk samarbejde på energiområdet rummer store fordele for Danmark. Større sammenhængende energisystemer og -markeder vil

således give bedre mulighed for at omkostningsoptimere udnyttelsen af kapaciteten i Danmark og sikre fortsat forsyningssikkerhed med færre omkostninger, end hvis Danmark stod alene. Det er i tråd med vores hidtidige opbakning til det indre energimarked og til det indre marked helt generelt.

Regeringen støtter derfor Kommissionens strategiske prioritet med at etablere en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik. Det er efter regeringens mening et rigtig fornuftigt svar på de udfordringer, som Europa står overfor på energi- og klimaområdet.

FO Der er især fire aspekter i strategien for energiunionen, som regeringen lægger vægt på. For det første skal energiunionen fokusere på at realisere det langsigtede mål om en lavemissionsøkonomi i 2050 og adressere eventuelle barrierer, der kan stå i vejen for realiseringen af dette mål. Energieffektivisering og udbygning med vedvarende energi er vigtige elementer for at nå de langsigtede mål. Regeringen støtter i den sammenhæng Kommissionens sigte mod en mere integreret energi- og klimapolitik. En integreret politik, der både tilstræber større sammenhæng og synergi mellem de forskellige elementer i energi- og klimapolitikken og bedre koordinering horisontalt med de førnævnte andre relevante politikområder – handel, konkurrence, miljø og transport.

For det andet lægger regeringen vægt på, at det indre energimarked, som bør være kernen i energiunionen, implementeres fuldt ud og styrkes for at fremme forsyningssikkerhed, sikre konkurrencedygtige energipriser og øge bæredygtigheden. Yderligere EU-initiativer skal være med til at styrke dette og sikre en bedre integration af vedvarende energi. Et styrket regionalt samarbejde gennem fremme af markedssignaler i el- og gasreguleringen og udbygning af energiinfrastrukturen med pligt til at holde forbindelserne åbne vil desuden være et vigtigt instrument til at bringe det indre energimarked op på det næste niveau. I den forbindelse lægger regeringen vægt på, at energiunionen fremmer udviklingen af øget fleksibilitet på både udbuds- og efterspørgselsiden i elmarkedet for bedre at kunne absorbere fremtidens betydelige mængder fluktuerende vedvarende energi på en billig måde. Det er i god tråd med Kommissionens initiativ i strategien om markedsdesign og elektricitetsmarkeder.

For det tredje prioriterer regeringen en solid og målrettet indsats mod realisering af EU's 2030-mål for CO₂-reduktioner, vedvarende energi og energieffektivitet. Et effektivt og ubureaukratisk forvaltningssystem til at sikre målopfyldelse og et reformeret og styrket kvotehandelssystem vil være vigtige elementer heri. Vi arbejder altså for, at EU skal etablere et ubureaukratisk forvaltningssystem. Regeringens prioriteter ligger fint på linje med de indsatsområder, som Kommissionen fokuserer på i deres strategi. Kommissionen vil således fremsætte lovgivning, der skal implementere 2030-målene for CO₂-reduktion, vedvarende energi og energieffektivitet samt infrastruktur, ligesom de bl.a. vil lancere en proces, der kan sikre en dynamisk forvaltning af energiunionen.

For det fjerde vil regeringen i lyset af den geopolitiske situation lægge vægt på, at strategien har fokus på at styrke europæisk energidiplomati, herunder EU's eksterne energipolitik og -partnerskaber, samt bidrage til bedre koordinering af EU's eksterne energipolitik.

Jeg ønsker i dag Europaudvalgets opbakning til, at jeg på Danmarks vegne kan støtte de overordnede strategiske rammer for energiunionen, som Kommissionen har præsenteret i strategien. De mere konkrete forslag i handlingsplanen vender vi tilbage til, når Kommissionen har fremlagt dem.

Formanden bad ministeren uddybe, at forhandlingsoplægget udelukkende drejede sig om det overordnede og ikke omfattede de konkrete elementer.

Klima- og energiministeren bekræftede, at det drejede sig om en strategi med nogle overordnede elementer, som ville udmunde i nogle konkrete udtryk, der ikke var omfattet af forhandlingsoplægget.

Jakob Ellemann-Jensen sagde, at energiinfrastrukturen var en af energiunionens væsentligste forudsætninger, og man blev desværre nærmest dagligt mindet om nødvendigheden af energiuafhængighed. Han var glad for præciseringen af mandatet og ville gerne sikre sig, at ministeren ville vende tilbage til udvalget med et nyt og mere konkret forhandlingsoplæg. Jakob Ellemann-Jensen pointerede, at man skulle være ambitiøs på fællesskabets vegne, ikke bare sine egne. Det nytter ikke at tage førertrøjen på og spæne ud af banen, mens de andre står måbende tilbage. De andre skulle være med, ellers risikerer man, at konkurrenceevnen lider under det.

Hvad ville forslaget koste, og hvordan ville udgifterne blive fordelt på de enkelte medlemslande? Ville man som tidligere se nogle være mere ambitiøse end andre og dermed dække en større del af omkostningerne? Kunne man sige noget om konsekvenserne for dansk og europæisk erhvervsliv, eventuelt i form af et orienterende notat?

Nikolaj Villumsen sagde, at Enhedslisten støttede forhandlingsoplægget, selv om partiet mente, at målet burde være 100 pct. vedvarende energi, og var imod at lagre CO₂ i undergrunden og at sætte atomkraft på listen over vedvarende energikilder. Det ville være dumt, ikke mindst i betragtning af atomulykkerne i Japan. Derudover burde man tænke i andre måder at få omsat til vedvarende energi end kvotesystemet, der har vist sig ikke at virke.

Lisbeth Bech Poulsen sagde, at Socialistisk Folkeparti fandt energiunionsudspillet skuffende og uambitiøst. Det var ikke forpligtende nok at åbne op for atomkraft og fortsætte med kulenergi. Socialistisk Folkeparti støttede dog forhandlingsoplægget, fordi der var tale om en overordnet ramme. Hun nævnte nogle punkter, Danmark burde arbejde for: at gøre vedvarende energi til strategiens omdrejningspunkt, at fjerne statsstøtten til atomkraft – eventuelt ved at alliere sig med Østrig – at opprioritere energieffektiviteten, at revidere strategien løbende ud fra den viden, man får om klimaudfordringer og forsyningssik-

kerhed, og at støtte det europæiske energitilsyn, ACER. Socialistisk Folkeparti var tilfreds med regeringens linje, men der skulle helt klart arbejdes mere på området.

Klima- og energiministeren svarede Lisbeth Bech Poulsen, at man allerede bakker ACER op, og forsikrede Jakob Ellemann-Jensen, at man ville vende tilbage med et mere konkret forhandlingsoplæg. Hvad det ville koste var endnu ikke tydeligt. Regeringens ambition var, at man med en øget konkurrence får reduceret omkostningerne til energi, ikke at påtage sig flere udgifter. Kommissionen vil fremlægge nogle konkrete forslag, som skal vurderes grundigt. Man kunne forestille sig og håbe på investeringer i den energiinfrastruktur, der skal til for at binde landene sammen. Det så ministeren ikke som en omkostning, men som en investering, der skal bringe det samlede omkostningsniveau ned.

Med hensyn til at være ambitiøs på egne og på fællesskabets vegne nævnte han, at da Kina og USA gik sammen om at sætte sig nogle mål på det seneste klimatopmøde i Lima, var der ingen tvivl om, at det bl.a skyldtes EU's ambitiøse 2030-mål. EU's mål var et kompromis mellem mere og mindre ambitiøse lande, der til sammen ses som ambitiøst ude i verden. Havde det ikke været for mere ambitiøse lande, som f.eks. Danmark, havde man ikke kunnet trække f.eks. Polen så langt, som man gjorde. Hvis man bare vil lægge sig på EU-niveau, risikerer det samlede EU-niveau at blive lavere. Der findes en stribe eksempler på, at Danmarks grønne satsninger har medført nye muligheder. Dagen før havde Danmark f.eks. fået et tilbud på Horns Rev Havmøllepark, som var det hidtil billigste bud på en havvindmøllepark i Nordsøen. Den banebrydende prissætning skyldtes, at man har satset intenst på vindenergi. Derfor mente ministeren, at Danmark skulle tage førerskab. Det øger den teknologiske og politiske handlekraft, og det er man også i en række tilfælde blevet belønnet for.

Ministeren svarede Nikolaj Villumsen, at man selvfølgelig prioriterer vedvarende energi i det fortsatte arbejde. Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten talte imod CCS-lagring og a-kraft, og det var heller ikke regeringens ønske. Der stod en forblømt vending om forskning i sikkerhed ved atomkraft, hvilket han ikke var imod, men a-kraft er som bekendt ikke en dansk prioritet. Ministeren var dog ikke til sinds at alliere sig med Østrig og prøve at forhindre statsstøtte til a-kraft. Nogle lande baserer deres energiforsyning på atomkraft. Fra en CO₂-vinkel er det ikke uacceptabelt, og regeringen ville ikke bruge forhandlingskapital på at forhindre andre lande i at gå den vej, de for længst har valgt. Han var enig i, at kvotesystemet ikke er en drivkraft, men han håbede stadig, at det en dag vil virke. Det ville fortsat være hans ambition.

Lisbeth Bech Poulsen var ikke enig med ministeren i, at det udelukkende er et nationalt anliggende, om man har atomkraft. Hvis det går galt, går det ud over andre lande.

Jakob Ellemann-Jensen indvendte, at han ikke mente, man skulle lægge sig i midterfeltet. Han mente bare, at man ikke skulle koble de andre fra. Venstre kunne støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

3. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

FO Punkt 5. Rådsmøde nr. 3373 (miljø - klimadelen) den 6. marts 2015

Klima-, energi- og bygningsministeren forelagde to sager på dagsordenen for miljørådsmødet den 6. marts. Det drejede sig om Kommissionens meddelelse om Parisprotokollen og om energiunionen, som vi netop havde lejlighed til at drøfte i forbindelse med min forelæggelse af energirådsmødet.

1. Vejen mod UNFCCC-partskonferencen i Paris

- *Udveksling af synspunkter - Vedtagelse af partsindlæg om EU's bidrag*

KOM (2015) 0081

Rådsmøde 3373 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Nedtællingen er begyndt. Der er nu mindre end 10 måneder til COP21 i Paris. EU's forhandlingsstrategi frem mod Paris er sat på dagsordenen på rådsmødet den 6. marts. Her vil jeg sammen med mine kolleger med udgangspunkt i Kommissionens netop offentliggjorte meddelelse om Parisprotokollen drøfte, hvordan vi fra EU's side bedst kan arbejde for et ambitiøst resultat i Paris.

2015 bliver et afgørende år i klimaforhandlingerne, og jeg vil gerne kvittere for den gode forespørgselsdebat, vi havde i Folketinget den 23. januar, om FN's klimaforhandlinger. Jeg glæder mig over, at der er bred enighed om den danske linje, herunder at arbejde for vedtagelse af en ambitiøs klimaaftale i Paris med tidlige og ambitiøse reduktionsindsatser fra alle parter og særlig de store udledere. Men det bliver ikke let. Vi har derfor brug for en koordineret tilgang internt i EU og en fælles forståelse for EU's prioriteter frem mod Paris. Derved kan vi sikre, at EU får størst mulig indflydelse i forhandlingerne.

Kommissionens meddelelse om Parisprotokollen er et godt udgangspunkt for at drøfte EU's prioriteter og forhandlingsstrategi frem mod COP21. Meddelelsen indeholder Kommissionens vision for en global klimaaftale og opregner en række af de svære spørgsmål, vi skal finde en løsning på. Det gælder bl.a. spørgsmålet om differentiering af parternes forpligtelser i en global klimaaftale, aftalens juridiske form og klimafinansiering.

Overordnet kan EU's prioriteter opsummeres i tre hovedprioriteter: 1) ambitiøse reduktionsbidrag fra alle lande, 2) en juridisk bindende aftale med et robust regelsæt og 3) at få en fleksibel aftale, så parterne nemt kan øge deres reduktionsbidrag efter Paris. Det er prioriteter, som vi fra regeringens side bakker fuldt op om og arbejder for.

EU har gjort sit hjemmearbejde og vil i løbet af marts fremlægge et ambitiøst bidrag til den globale klimaaftale (det såkaldte Intended Nationally Determined Contribution – også kaldet INDC). EU's bidrag vil bestå af et EU-internt drivhusgasreduktionsmål på mindst 40 pct. i 2030 i forhold til 1990, som stats- og regeringscheferne vedtog på Det Europæiske Råd i oktober sidste år. Men det er også vigtigt, at vi fra EU's side har en klar strategi

for, hvordan vi kan sikre indgåelse af en ambitiøs global klimaaf tale i Paris. På rådsmødet vil jeg derfor fokusere på to områder, som vi fra dansk side ser som væsentlige i den forbindelse, og som EU bør prioritere frem mod Paris. Der er tale om: 1) mobilisering af klimafinansiering til ulandene og 2) allianceopbygningen med de progressive ulande.

Klimafinansiering er helt centralt både for at sikre en ambitiøs global aftale og for ulandenes omstilling til lavemission. EU bidrager allerede med klimafinansiering, og EU skal også fremadrettet bidrage med klimafinansiering til omstilling i ulandene. Offentlige midler kan imidlertid ikke gøre det alene, og derfor lægger vi fra dansk side vægt på mobilisering af privat klimafinansiering. Vi har bl.a. fokus på at skabe bedre rammevilkår for klimainvesteringer og begrænse private investorers risici ved klimainvesteringer gennem offentlige-private partnerskaber. Det er den danske Klimainvesteringsfond et godt eksempel på. Det er dog også nødvendigt, at ulandene selv bidrager efter evne, eksempelvis ved at skabe gode rammevilkår. I forhandlingerne nævnes forskellige ønsker og forslag vedrørende klimafinansiering. Ulandene har f.eks. argumenteret for nye globale finansieringsmål eller kvalitative og kvantitative tilpasningsmål. Det er dog uacceptabelt for en række store ilande. Det er derfor endnu uklart, hvordan et muligt kompromis på klimafinansiering kommer til at se ud. Derfor er det for tidligt at lægge sig fast på en bestemt model. Vi skal langt ind i 2015 for at få større klarhed – og et kompromis falder muligvis først på plads de sidste timer i Paris. Men vi kigger selvfølgelig på, hvad vi kan nå.

Der er også brug for, at EU har fokus på målrettet allianceopbygning med særlig de progressive ulande, herunder de afrikanske og mindst udviklede lande samt de små østater. Både de afrikanske og mindst udviklede lande samt de små østater har traditionelt prioriteret reduktionsindsatsen højt. Det skal vi bygge videre på frem mod Paris, for EU kan ikke løfte opgaven med at sikre ambitiøse reduktionsmål alene. Samtidig prioriterer disse ulande både klimafinansiering og tilpasning til deres grønne omstilling meget højt. Her handler det om at betrygge dem i, at EU også fremadrettet vil bidrage med klimafinansiering til reduktions- og tilpasningsindsatser i ulandene. Alliancer mellem progressive i- og ulande kan bidrage til at lægge pres på de fodslæbende store ulande. Det er Cartagenadialogen et godt eksempel på, og det er også derfor, vi fra dansk side prioriterer dette forum højt.

Frem mod Paris skal vi se ambitiøse reduktionsbidrag fra alle lande og især de store udledere. EU har sit eget hus i orden og vil fremlægge sit bidrag i løbet af første kvartal. De næste 6 måneder handler derfor ikke om, at EU skal give mere. Pilen peger derimod på de store i- og ulande, og på hvad de vil bringe til forhandlingsbordet. En ny Kyoto protokol, der dækker mindre end 15 pct. af de globale udledninger, vil ikke løse klima-udfordringen. Det vil ikke løse klimaudfordringen, at det alene er de rige lande, der skal reducere. Vi skal derfor have alle med ombord, og de store lande skal forrest i bussen.

Vejen til COP21 er således ikke uden udfordringer, og det vil kræve en aktiv indsats fra alle at nå i mål. Men Danmark er klar til at yde sin del for, at vi i Paris til december kan få en ambitiøs klimaaf tale.

FO 2. Energiunionen

– *Præsentation fra Kommissionen - Udveksling af synspunkter*

KOM (2015) 0080, KOM 82014) 0330

Rådsmøde 3373 – bilag 1 (samlenotat side 6)

EU-note (14) – E 14 (EU-note af 26/2-15 om EU's energiunion)

Klima-, energi- og bygningsministeren: Jeg vil gerne fremhæve et enkelt aspekt: Vi har fra dansk side støttet op om, at der også skal være en drøftelse blandt klimaministerne om energiunionen. Regeringen er af den holdning, at energiunionen bør adressere de barrierer, der eksisterer for at opnå en lavemissionsøkonomi i 2050. Derfor ser jeg frem til drøftelsen, så også miljørådsformationen får en rolle at spille i arbejdet med energiunionen.

3. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

4. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

UDG. Punkt 6. Rådsmøde nr. 3377 (transport, telekommunikation og energi – transport) den 13. marts 2015

Punktet var udgået.

1. Bidrag til EU's konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse gennem udvikling af transportpolitik

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3377 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 268 (side 310, senest behandlet i EUU 28/11-14)

2. Forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde, for så vidt angår åbning af markedet for indenlandsk passagertransport med jernbane og forvaltning af jernbaneinfrastrukturen

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0029

Rådsmøde 3377 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (14) – bilag 268 (side 316, senest behandlet i EUU 28/11-14)

EUU alm. del (13) – bilag 513 (side 1007 FO, forhandlingsoplæg forelagt 28/5-14)

FO 3. Forslag til ændring af forordning (EF) nr. 1370/2007 for så vidt angår åbning af de nationale markeder for personbefordring med jernbane (PSO-forordningen)

– *Politisk drøftelse*

KOM (2013) 0028

Rådsmøde 3377 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Rådsmøde 3352 – bilag 3 (Transportministeriets brev vedr. opfølgning på Europaudvalgets møde 28/11-14)

Rådsmøde 3352 – svar på spørgsmål 1

KOM (2013) 0028 – svar på spørgsmål 1

KOM (2013) 0028 – spørgsmål 2

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 268 (side 319, senest behandlet i EUU 28/11-14)

4. Eventuelt

5. Siden sidst

Punkt 7. Rådsmøde nr. 3373 (miljø) den 6. marts 2015

Miljøministeren henviste til det samlenotat om klimadelen på rådsmødet den 6. marts, som blev sendt til udvalget den 20. februar. Der var to miljøpunkter på dagsordenen: en politisk drøftelse af miljødimensionen i semesteret og 2020-strategien og en drøftelse af status over forhandlingerne af de nye bæredygtighedsmål efter 2015. Begge var til orientering.

1. Miljø i EU's semester og 2020 strategi

– Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 3373 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2014) 0902 – bilag 1 (regeringens notat om det europæiske semester og den årlige vækstundersøgelse 2015)

EU-note (14) – E 8 (note af 3/12-14 fra den økonomiske konsulent om Kommissionens årlige vækstundersøgelse og rapport om varslingsmekanismen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (14) – bilag 285 (fortroligt) (side 351, samråd vedr.

Kommissions vækstanalyse for 2015)

EUU alm. del (13) – bilag 302 (side 603, senest behandlet i EUU 7/2-14)

Miljøministeren: På rådsmødet skal vi have en politisk drøftelse af Europa 2020-strategien og det europæiske semester, herunder den årlige vækstundersøgelse. Semesterprocessen blev som sædvanlig indledt i november 2014 med fremlæggelsen af Kommissionens årlige vækstundersøgelse. Drøftelsen af den årlige vækstundersøgelse på rådsmødet i marts er et fast led i semestercyklussen, og den udgør Miljørådets indspil til semesterprocessen. I dette års semesterproces har Miljørådet imidlertid været tidligere ude end sædvanligt, idet vi allerede tilbage i oktober sidste år vedtog et sæt rådskonklusioner om grønning af semesteret og 2020-strategien. Således vil drøftelsen på rådsmødet basere sig på rådskonklusionerne fra oktober 2014 og desuden på Det Europæiske Råds beslutning om klimamålene frem til 2030.

Rådskonklusionerne fra oktober og EU's klimamål frem til 2030 understreger, at der i EU er enighed om, at miljø er centralt for bæredygtig vækst. I forhold til 2020-strategien forventer jeg ikke, at drøftelsen på rådsmødet på dette punkt vil tilføje nogen væsentlige nyheder til rådskonklusionerne fra oktober.

I årets vækstundersøgelse foreslår Kommissionen en ny fælles integreret tilgang til EU's økonomiske og sociale politik for 2015 baseret på følgende tre søjler:

- 1) En koordineret indsats for fremme af investeringer
- 2) En fornyet forpligtelse til gennemførelse af strukturreformer

3) Finanspolitisk ansvarlighed.

Vækstundersøgelsen fokuserer naturligvis på økonomi. Men vækstundersøgelsen anfører også, at landene skal forholde sig til langsigtede udfordringer, som påvirker jobskabelse og vækst, herunder bl.a. presset på naturressourcer og miljømæssige forhold.

Vækstundersøgelsen fremhæver bl.a. vigtigheden af et skift fra skatter på arbejde til skatter på miljø, og den refererer til behovet for kvalificeret arbejdskraft inden for de grønne sektorer og bedre faciliteter til håndtering af affald, genanvendelse og spildevand. Det er der grund til at glæde sig over, og det ligger fint i tråd med Miljørådets konklusioner fra oktober.

Regeringen finder det centralt, at EU's vækst er miljømæssigt bæredygtig. Og vi støtter derfor et fokus på at sikre passende rammebetingelser for langsigtet vækst i Europa, herunder bl.a. ved at fokusere på grøn økonomi. Det gælder både 2020-strategien og det europæiske semester.

2. Global bæredygtig udvikling efter 2015: Status på forhandlingerne

– Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 3373 – bilag 2 (sammenfatning side 7)

Rådsmøde 3359 – bilag 2 (henvendelse af 3/12-14 fra Globalt Fokus bl.a. vedr. post-2015 dagsordenen)

KOM (2013) 0531 – bilag 1 (fælles henvendelse af 9/5-14 fra Concord Danmark m.fl. om udviklingsdagsordenen post-2015)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del – bilag 309 (side 488, senest behandlet i EUU 12/12-14)

EUU alm. del – bilag 286 (side 347, modtagelse af deputation fra Globalt Fokus 5/12-14)

EUU alm. del – bilag 286 (side 407, behandlet i EUU 5/12-14)

Miljøministeren: Vi skal på rådsmødet drøfte forhandlingerne af den kommende ramme for bæredygtig udvikling efter 2015.

Efter sidste års uformelle proces i den åbne arbejdsgruppe i New York er de mere formelle forhandlinger nu gået i gang. Det er månedlige forhandlingsmøder frem til september, hvor stats- og regeringscheferne efter planen skal vedtage de nye mål for bæredygtig udvikling. Danmark skal deltage aktivt i forhandlingerne, og sagen er også prioriteret i Miljøministeriet.

Hovedudfordringen i de kommende forhandlinger er på nuværende tidspunkt at fastholde de 17 mål, som blev foreslået af FN's åbne arbejdsgruppe i august sidste år. Langt hovedparten af landene – herunder også Danmark – ønsker at bevare forslaget. Men der er imidlertid også et mindre antal lande, der ønsker at reducere antallet af mål og delmål. Målene indeholder en rigtig god balance mellem de tre dimensioner af bæredygtig udvikling (den sociale, den økonomiske og den miljømæssige). De gør i al væsentlighed op med silotænkningen og integrerer de tre dimensioner på tværs. Og de indeholder nogle hovedprioriteter af stor vigtighed for Danmark, herunder bl.a. på miljødimensionen.

Hvis man åbner for en reduktion af målene, som nogle lande ønsker, vil det reelt være at åbne for Pandoras æske. Det vil indebære en stor risiko for, at vi mister den følsomme balance mellem de tre dimensioner – og dermed også en reel risiko for at miste en række af Danmarks prioriteter.

Der er, som jeg tidligere har nævnt her i udvalget, ingen tvivl om, at miljødimensionen vil komme under pres i slutforhandlingerne i New York. I den henseende vil en genåbning af mål og delmål afgjort være et skridt i den forkerte retning. Vi vil fra dansk side gøre alt, hvad vi kan, for at modvirke en genåbning og generelt holde et højt ambitionsniveau.

Jeg har desuden drøftet sagen med den nye miljøkommissær, der er enig i, at EU skal spille en aktiv rolle. Og det vil jeg selvfølgelig også fastholde på rådsmødet.

Jakob Ellemann-Jensen var enig med ministeren i, at det kan være en Pandoras æske at åbne for en reduktion af målene. Man skal dog være opmærksom på, at 17 mål er meget overskueligt, mens 169 delmål er knap så overskueligt. Det vil man få svært ved rent kommunikativt at fordøje og formidle. Han var ikke fortalende for at fjerne nogle af målene, men man skal sørge for at få dem præsenteret på en fornuftig måde.

Miljøministeren anerkendte Jakob Ellemann-Jensens bekymringer. Afvejningen i forhold til, om man skal åbne op og reducere antallet af mål, er, dels den kommunikative opgave, som vil være lettere med færre mål, dels hensynet til at målene for bæredygtighed skal være operationelle. Fra dansk side er man optaget af at sikre balance og af at integrere dimensioner på tværs. Derfor er det også en fordel med delmål, idet de sikrer integrationen tværs og beskriver, hvad man skal gøre, når de nye mål skal implementeres. Der er lande, der ønsker at reducere antallet af mål, og som også bruger det argument med, at så mange mål er svære at kommunikere ud. Ministeren var mere optaget af at få de rigtige mål, dvs. den rigtige balance mellem de tre dimensioner og operationaliserbare delmål. Man ønsker fra dansk side ikke at åbne op for at reducere antallet af mål.

Mødet sluttede kl. 10.00.